

ØRKENENS SYNDER

Af Asger Aamund, den 12. februar 2016

Forskellige lande har forskellige skikke. I Danmark fejrer vi nytår ved at fyre raketter af. I Saudi-Arabien fyrer man menneskeliv af. Dette nytår blev særligt festligt, idet 47 mennesker fik kappet hovedet af, således at araberne kunne komme ind i det nye år med manér. Et af de afhuggede hoveder sad tidligere på skuldrene af den prominente shia-muslimske Sheikh Nimr al-Nimr, der i længere tid har været i opposition til det saudiske regime. Det havde han også god grund til; om ikke for andet så fordi myndighederne i september 2015 dømte hans unge nevø Mohammed al-Nimr til døden ved korsfæstelse for at have deltaget i en demonstration mod den saudiarabiske regering. Den 21-årige Mohammed nægtede sig skyldig og blev udsat for barbarisk tortur, hvorefter han naturligvis tilstod alt, hvad anklageren ønskede. Han blev nægtet advokatbistand, og 'retssagen' foregik i hemmelighed.

Senere i denne måned rejser en erhvervsdelegation til Saudi-Arabien anført af udenrigsminister Kristian Jensen og med Kronprinseparret som galionsfigurer. Dette vil glæde det saudiske kongehus, der er ret ligeglad med folkevalgte politikere, der kommer og går, mens kongehuse består. Den danske royale tilstedeværelse vil i de saudiske medier blive set og præsenteret som den danske kongefamilies anerkendelse af Saudi-Arabiens kultur og styreform uanset, at der er tale om et kompromisløst enevælde, der med stor grusomhed undertrykker sin befolkning, ikke mindst den kvindelige del. Der er således flere kvinder i Israel, der flyver F-16 jagere, end der er kvinder i Saudi-Arabien, der kører bil.

Delegationsrejsen har vakt stor vrede hos centrum-venstremedier og røde politikere, som ønsker rejsen aflyst eller udsat. Det er dog vanskeligt at forstå denne kritik, da saudierne i dag ikke opfører sig anderledes end de plejer. Landet har i årtier præsteret hundredevis af årlige offentlige henrettelser og lemlæstelser. Retssager er hemmelige. Tortur er mere regel end undtagelse. Der er omvendt bevisbyrde i straffesager, da det saudiske politi naturligvis ikke arresterer uskyldige mennesker. Man skal derfor kunne bevise, at man ikke har begået den forbrydelse, man tiltales for. Voldtagne kvinder – og dem er der rigtig mange af – skal således føre flere vidner på, at voldtægten rent faktisk har fundet sted. Saudi-Arabien er ikke bare verdens største producent og eksportør af olie. Landet er også verdens største producent og eksportør af flygtninge. Saudi-Arabien fører en stedfortræder-krig mod Iran i Yemen, Irak og Syrien og nægter at hjælpe de fordrevne masser, man selv har skabt. De nødstedte flygtninge bliver i stedet eksporteret til Europa, der nu må finansiere millioner af asylanters liv og velfærd. Til gengæld har Saudi-Arabien lovet at opføre 200 spritnye moskéer i Europa, der som koran-kaserner kan fabrikere hellige krigere til indsats for den sunnimuslimske sag.

Der er således intet nyt under ørkensolen, og man må undre sig over kritikken af delegationsrejsen, der har været planlagt siden midten af 2014. Der er derimod al mulig grund til at ændre på rejsens koncept, som er en uskøn frugtsalat af forretning, politik og kongerøgelse. Danske virksomheder skal ikke spændes for en politisk vogn, men skal kunne handle frit med alt overalt til alle tider. Kongehuset er et konstitutionelt monarki, der ikke skal tages som gidsel i en politisk diskussion om menneskerettigheder, således som man har lagt op til i denne delegationsrejse. Det er en god idé at foretage et fremstød for danske erhvervsinteresser i Saudi-Arabien, og det er også en god idé at ruske op i saudiaraberne for at stimulere til en forbedring af retstilstanden i landet. Men det er en ualmindelig tåbelig plan at rode det hele sammen i den kommende delegationsrejse. Det er regeringens plan, at gennemføre en good-will rejse for danske eksportinteresser samtidig med at Kristian Jensen skal give regimet et rap over nallerne for deres tyranniske tilbøjeligheder.

” Jeg går ikke på kompromis med dialogen om menneskerettigheder for at få solgt en ost mere eller mindre. Hvis vi ikke kan gennemføre en kritisk dialog omkring menneskerettigheder, når vi er af sted, er mødet formålsløst”, siger udenrigsministeren til Politiken. Hvad forestiller man sig i udenrigsministeriet? At først leverer ministeren på regeringens vegne en lammende kritik af et af verdens værste og meste brutale diktaturer, og derefter sætter alle sig glade til forhandlingsbordet med de danske erhvervsledere for at underskrive gyldne kontrakter? Hvorfor udsætte kronprinsparret og dansk erhvervsliv for denne dilettantforestilling, der kommer til at ødelægge både politik, good will og forretning?

Der skal naturligvis gennemføres en opdeling af konceptet, således at vi adskiller den politiske dialog fra den kommercielle. Den rejse, der nu gennemføres skal udelukkende handle om at skabe de bedst mulige salgsbetingelser for danske produkter og services. Der skal ikke tales politik og menneskerettigheder, hvilket kun afkøler det kommercielle klima mellem Danmark og Saudi-Arabien. Danske virksomhedsledere skal ikke tvinges ind i forhandlinger med saudiske partnere, der er forbitrede over at blive belært om menneskerettigheder af den danske udenrigsminister. Måske er der en engelskkyndig medarbejder i udenrigsministeriet, der kan fortælle arrangørerne, hvad 'Good Will' betyder?

Når erhvervsdelegationen kommer hjem, kunne udenrigsministeren så passende alliere sig med sine kolleger i EU og gennemføre en storpolitisk rejse til Saudi-Arabien, hvor man bør drøfte menneskerettigheder, stop for produktionen af flygtninge, stop for ekspansionen af sharia i EU. En nødvendig og påkrævet debat.

Men hvad angår den kommende danske delegationsrejse til Saudi- Arabien, vil anstrengelserne være spildt, hvis vi ikke kan få solgt vores ost på grund af et nytteløst pip om menneskerettigheder, som nok er nødvendigt, men i et helt andet regi. 'Divide et Impera', som de gamle romere sagde. Eller med Viggo Hørup: "Skæg for sig og snot for sig".